

Nedjeljno jutarnje zasjedanje

opći sabor

Nedjeljno jutarnje zasjedanje

3. listopada 2010.

Vjeruj u Boga, zatim idi i čini

pouzdanje

poslušnost

proroci

blagoslovi

opći sabor

Vjeruj u Boga, zatim idi i čini

predsjednik Henry B. Eyring

prvi savjetnik u Prvom predsjedništvu

Pokazujete svoje povjerenje u njega kad slušate s namjerom da učite, pokajete se i onda otidete i učinite što god on traži.

Moja voljena braćo i sestre, čast mi je obratiti vam se ovog šabatnjeg jutra. Osjećam se poniznim pred zadatkom govoriti milijunima svetaca posljednjih dana i našim prijateljima diljem svijeta. U pripremi za ovu svetu priliku molio sam se i razmišljao o vašim osobnim potrebama i o poruci koju Bog želi da vam prenesem.

Vaše su potrebe velike i raznolike. Svatko je od vas jedinstveno Božje dijete. Bog poznaje svakoga od vas. Šalje vam poruke ohrabrenja, ispravaka i usmjerenja, oblikovane za vas i vaše potrebe.

Kako bih otkrio što Bog želi da doprinesem ovom saboru, čitao sam poruke njegovih slugu u Svetim pismima i s prošlih sabora. Dobio sam odgovor na svoje molitve dok sam u Mormonovoj knjizi čitao riječi Alme, velikog slugu Gospodina:

»O, kad bih anđeo bio, i kad bi mi se ispunila želja srca mojega, da pođem i prozborim jezikom trublje Božje, glasom što zemlju stresa, svim narodima dovikujem o obraćenju!

Da, proglasio bih svakoj duši glasom gromovitim obraćenje i naum otkupljenja, da se obrate i pristupe k Bogu našem, da više ne bude žalosti na svemu površju zemaljskomu.

No, gle, čovjek sam, i griješim u želji svojoj, jer moram zadovoljan biti s onim što mi Gospod dodijeli.«¹

I tada sam u Alminim razmišljanjima pronašao usmjerenje za koje sam se molio: »Jer, gle, Gospod daje svim narodima, iz naroda njihova i jezika, da naučavaju riječ njegovu, da, sve ono što on u mudrosti svojoj smatra pogodnim da imaju. Vidimo, dakle, da Gospod mudro savjetuje u mudrosti u skladu s onim što je pravedno i istinito.«²

Kad sam pročitao tu poruku slugu Božjeg, moj mi je današnji zadatak postao jasan. Bog šalje poruke i ovlaštene glasnike svojoj djeci. Moram izgraditi povjerenje u Boga i njegove slugu dovoljno da se možemo otvoriti i poslušati njegov savjet. On to želi jer nas voli i želi našu sreću. I zna kako nedostatak vjere u njega donosi tugu.

Taj nedostatak vjere donio je tugu djeci Nebeskog Oca i prije nego je svijet bio stvoren. Znamo kroz objave Boga proroku Josephu Smithu da su mnogi od naše braće i sestara u duhovnom svijetu odbili naum za naš smrtni život kojeg su predstavili naš Nebeski Otac i njegov najstariji sin, Jahve.³

Ne znamo sve razloge Luciferovog užasnog uspjeha u poticanju te pobune. Ipak, jedan je razlog jasan. Oni koji su izgubili blagoslov dolaska u smrtnost nisu imali dovoljno vjere u Boga kako bi izbjegli vječni jad.

Taj žalosni uzorak nedostatka vjere u Boga postoji još od stvaranja. Bit ću pažljiv u davanju primjera iz života Božje djece budući da ne znam sve razloge za njihov nedostatak vjere dostatne da imaju povjerenja u njega. Mnogi su od vas proučavali trenutke krize u njihovim životima.

Jona, na primjer, nije samo odbio poruku Gospodina da pođe u Ninivu već je i otišao u suprotnom smjeru. Naaman nije mogao vjerovati u uputu Gospodnjeg proroka da se treba okupati u rijeci kako bi omogućio Gospodinu izliječiti njegovu gubu, misleći da je taj jednostavan zadatak ispod njegove časti.

Spasitelj je pozvao Petra da izađe iz sigurnosti čamca kako bi hodao do njega preko vode. Suosjećamo s njim i vidimo vlastite potrebe za većom vjerom u Boga dok slušamo priču:

»Za četvrte noćne straže Isus dođe k njima, hodeći po moru.

Kad ga opaziše gdje ide po moru, učenici se preplašise i rekoše: ‘Sablast!’ te od straha počеше vikati.

Ali im Isus odmah reče: ‘Odvažni budite! Ja sam, ne bojte se!’

Petar mu nato odgovori: ‘Gospodine, ako si ti, naredi mi da dođem k tebi po vodi!’

‘Dođi!’ reče mu. Tada se Petar spusti s lađice i pođe po vodi da dođe k Isusu.

Ali se uplaši kad vidje snagu vjetra te poče tonuti i vikati: ‘Spasavaj, Gospodine!’

Odmah Isus pruži ruku, prihvati ga pa mu reče: ‘Malovjerni, zašto si posumnjao?’⁴

Može nas ohrabriti činjenica da je Petar izgradio povjerenje u Gospodina dovoljno da vjerno ostane u njegovoj službi sve do njegovog mučeništva.

Mladi Nefi u Mormonovoj knjizi budi želju u nama da razvijemo povjerenje u Gospodina kako bismo poštovali njegove zapovijedi, koliko nam se god one činile teškima. Nefi se suočio s opasnošću i mogućom smrću kad je izrekao ove riječi povjerenja koje možemo i moramo stalno osjećati u našim srcima: »Poći ću ja i učiniti ono što mi Gospod zapovjedi, jer znadem da Gospod ne daje zapovijedi sinovima ljudskim, ako im ne pripravi put da izvrše ono što im je zapovjedio.«⁵

To povjerenje proizlazi iz poznavanja Boga. Više od svih ljudi na Zemlji mi smo kroz veličanstvene događaje obnove evanđelja osjetili mir koji je Gospodin ponudio svojem narodu ovim riječima: »Prestanite i znajte da sam ja Bog!«⁶ Moje je srce ispunjeno zahvalnošću zbog onoga što je Bog otkrio o sebi kako bismo mogli imati povjerenja u njega.

Za mene je to počelo 1820. s dječakom u šumarku na farmi u državi New York. Dječak, Joseph Smith mlađi, hodao je među drvećem do skrovitog mjesta. Kleknuo je i pomolio se s punim povjerenjem da će Bog odgovoriti na njegove molitve kako bi saznao što treba učiniti da bi bio pročišćen i spašen kroz pomirenje Isusa Krista.⁷

Svaki put kad čitam njegovo izvješće moje povjerenje u Boga i njegove sluge raste:

»Ugledah točno povrh svoje glave stup svjetlosti od sunca sjajniji koji se postupno spuštaše dok ne siđe na me.

Netom se on pojavio, ja se nađoh izbavljen od neprijatelja koji me držaše vezanim. Kad svjetlo otpočinu na meni, ja ugledah dvije osobe kojih se sjaj i slava ne daju opisati gdje stoje u zraku povrh mene. Jedan od njih mi progovori, zazvavši me imenom te reče, upirući prstom u drugoga: *Ovo je Sin moj! Ljubljeni! Slušaj ga!*«⁸

Otac nam je otkrio da živi, da je Isus Krist njegov Ljubljeni Sin i da nas voli dovoljno da pošalje tog Sina spasiti nas koji smo njegova djeca. I zato što imam svjedočanstvo da je on pozvao tog neukog dječaka kao svog apostola i proroka, vjerujem njegovim apostolima i prorocima danas i onima koji su od njih pozvani služiti Bogu.

Ta je vjera blagosloвила moj život i život moje obitelji. Prije mnogo godina čuo sam predsjednika Ezru Tafta Bensona kako govori na saboru poput ovoga. Savjetovao nas je da učinimo sve što možemo kako bismo izašli iz duga i ostali izvan njega. Spomenuo je hipoteke na kuće. Rekao je da možda neće biti moguće, ali da bi bilo najbolje otplatiti sve hipotekarne dugove.⁹

Obratio sam se svojoj ženi poslije sastanka i pitao: »Misliš li da ima načina da to učinimo?« U početku nismo mogli. Ali do večeri sam se sjetio nekretnine koju smo kupili u drugoj državi. Godinama smo ju pokušavali prodati bez uspjeha.

No, budući da smo vjerovali u Boga i u par riječi iz poruke njegovog sluga, u ponedjeljak ujutro nazvali smo čovjeka u San Franciscu koji je našu nekretninu stavio na prodaju. Nazvao sam ga nekoliko tjedana prije toga i on je tad rekao: »Nitko nije pokazao interes za vašu nekretninu godinama«.

Ali u ponedjeljak poslije sabora čuo sam odgovor koji mi do danas jača vjeru u Boga i njegove sluga.

Čovjek s druge strane telefona je rekao: »Iznenaden sam vašim pozivom. Jedan se čovjek raspitivao danas o kupnji vaše nekretnine.« Iznenaden, uitao sam: »Koliko je ponudio?« Bilo je to nekoliko dolara iznad vrijednosti naše hipoteke.

Netko bi mogao reći da je to bila slučajnost. Ali naša je hipoteka bila isplaćena. I naša obitelj još uvijek sluša svaku riječ u prorokovoj poruci koja bi mogla biti poslana kako bi nam rekla što trebamo učiniti da bismo pronašli sigurnost i mir koje Bog želi za nas.

Takvo povjerenje u Boga može blagosloviti i zajednice i obitelji. Odrastao sam u malom gradu u New Jerseyu. Naš je ogranak Crkve imao manje od 20 članova koji su redovito prisustvovali.

Među njima je bila žena, starija i vrlo ponizna obraćenica u Crkvu. Bila je imigrant i govorila je s teškim norveškim naglaskom. Bila je jedini član Crkve u svojoj obitelji i jedini član Crkve u gradu u kojem je živjela.

Kroz mog oca, koji je bio predsjednik ogranka, Gospodin je pozvao nju za predsjednicu Potpornog društva ogranka. Nije imala priručnik koji joj je trebao reći što raditi. Nije bilo drugih članova koji su živjeli blizu nje. Samo je znala da Gospodin brine o potrebitima i par riječi gesla Potpornog društva: »Ljubav nigda ne prestaje.«

Bilo je to za vrijeme onoga što zovemo Velikom depresijom. Tisuće su bile bez posla i bez doma. I tako, osjećajući da ima svoj zadatak od Gospodina, zamolila je svoje susjede da joj daju staru odjeću. Oprala je odjeću, ispeglala ju i stavila u kartonske kutije na stražnji trijem. Kad bi ljudi bez novca trebali odjeću i molili njezine susjede za pomoć, oni bi rekli: »Idite do kuće niz ulicu. Mormonka koja tamo živi dat će vam što trebate.«

Gospodin nije upravljao gradom, ali je promijenio dio njega nabolje. Pozvao je jednu krhku ženu, samu, koja mu je vjerovala dovoljno da otkrije ono što je on htio da napravi i onda je to i učinila. Zbog svojeg povjerenja u Gospodina mogla je u tom gradu pomoći stotinama djece Nebeskog Oca u nevolji.

Isto povjerenje u Boga može blagosloviti nacije. Naučio sam da možemo vjerovati Bogu da će on ispuniti Almino obećanje: »Jer, gle, Gospod daje svim narodima, iz naroda njihova i jezika, da naučavaju riječ njegovu, da, sve ono što on u mudrosti svojoj smatra pogodnim da imaju.«¹⁰

Bog ne vlada nacijama, ali ih je svjestan. On može i postavlja na utjecajna mjesta ljude koji žele ono što je najbolje za narod i koji vjeruju u Gospodina.¹¹

Vidio sam to na svojim putovanjima diljem svijeta. U gradu s više od 10 milijuna ljudi razgovarao sam sa svecima posljednjih dana okupljenim u tisućama na saboru. Bio je održan u velikoj sportskoj areni.

Prije početka sastanka primijetio sam naočitog mladića koji je sjedio u prvom redu. Bio je okružen drugima koji su, poput njega, bili bolje odjeveni od većine oko njih. Pitao sam vrhovnog autoriteta Crkve blizu mene tko su ti ljudi. Šapnuo mi je da je to gradonačelnik grada i njegovo osoblje.

Dok sam hodao prema autu bio sam iznenađen vidjeti gradonačelnika kako me čeka pozdraviti okružen svojim osobljem. Iskoračio je, pružio mi ruku i rekao: »Zahvaljujem vam što ste došli u naš grad i našu zemlju. Zahvalni smo za ono što radite za izgradnju vaših ljudi. S takvim ljudima i takvim obiteljima mogli bismo stvoriti harmoniju i blagostanje koje želimo za naš narod.«

Tada sam vidio da je on među onima čista srca koje je Bog postavio na vlast među svojom djecom. Mi smo sitna manjina među ljudima tog velikog grada i naroda. Gradonačelnik je znao malo o našem nauku i poznavao je nekoliko naših ljudi. Ali Bog mu je poslao poruku da će sveci posljednjih dana, pod savezom da vjeruju Bogu i njegovim ovlaštenim slugama, postati svjetlo njegovom narodu.

Poznajem slugu Božje koji će vam se obratiti za vrijeme ovoga sabora. Pozvani su od Boga uputiti poruke njegovoj djeci. Gospodin za njih reče: »Što ja, Gospod, rekoh, to rekoh, i ne ispričavam se. I premda nebesa i zemlja prođu, riječ moja proći neće, već će se sva ispuniti, svejedno, da li glasom mojim ili glasom slugu mojih.«¹²

Pokazujete svoje povjerenje u njega kad slušate s namjerom da učite, pokajete se i onda otidete i učinite što god on traži. Ako vjerujete u Boga dovoljno da biste čuli njegovu poruku u svakoj propovijedi, pjesmi i molitvi na ovom saboru, naći ćete ju. I ako zatim budete išli i činili što on želi da činite, vaša će moć vjere u njega rasti i s vremenom ćete biti preplavljeni zahvalnošću vidjevši da je on stekao povjerenje u vas.

Svjedočim da Bog govori danas kroz svoje odabrane sluge u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Thomas S. Monson je Božji prorok. Naš Nebeski Otac i njegov Sin, Isus Krist, žive i vole nas. O tome svjedočim u ime Isusa Krista. Amen.

Napomene

1.

Alma 29:1–3

2.

Alma 29:8

3.

Vidi Nauk i savezi 29:36–37; Abraham 3:27–28

4.

Matej 14:25–31

5.

1. Nefi 3:7

6.

Psalmi 46:11

7.

Vidi *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith (2007)*, 28.

8.

Josip Smith 2:16–17

9.

Vidi, na primjer, Ezra Taft Benson, »Prepare for the Days of Tribulation«, *Ensign*, studeni 1980, 33.

10.

Alma 29:8

11.

Vidi 2. Ljetopisi 36:22–23; Ezra 1:1–3; Izaija 45:1, 13

12.

Nauk i savezi 1:38

Liahona

studeni 2010.